

Daarmee werd in het 'Voorstel Hoffmann' een belangrijke nieuwe richting aangegeven. Hij stelde voor om deskundigen te laten onderzoeken of met behulp van een stoommachine aan één van de beide uiteinden van de stad voldoende bemaling verkregen kon worden. Hoffmann opperde dat de stoommachine hetzij aan het oosteinde bij de voormalige Oostpoort, hetzij aan het westeinde bij de voormalige Schiedamse poort kon worden geplaatst. De deskundigen moesten tevens bezien of een en ander in overeenstemming kon worden gebracht met de uitwatering van het Hoogheemraadschap van Schieland. Wellicht kon eveneens een verbetering van de uitwatering van de Coolpolder worden verkregen.

Het voorstel van Hoffmann laat zien dat blijkbaar lering was getrokken uit het 'Plan van Schieland'. Dat plan had duidelijk gemaakt dat het inlaten van vers water Schielands boezems niet mocht belasten. Omdat het noodzakelijk was de boezems van Schieland te ontzien was bemaling een logische volgende stap. Die zou naar verwachting wél de instemming van Schieland krijgen. Opmerkelijk was de gedachte om bij de bemaling een stoommachine in te schakelen, in die tijd nog een betrekkelijk novum²¹). Door in het voorstel tevens aandacht te besteden aan de uitwatering van de Coolpolder gaf Hoffmann de grote lijnen voor de toekomstige ontwerpers aan.

Hoffmann vroeg de Raad om onmiddellijk tot het onderzoek over te gaan. Hij stelde in ferme bewoordingen: 'Is de zaak zelve nuttig en wenschelijk, dan behooren geene bekrompene berekeningen dezelve langer tegen te houden, maar men moet dan trachten de middelen te vinden, om een heilzaam doel te bereiken'. Voor het geval uit het onderzoek mocht blijken dat de voorgestelde wijze van waterverversing onuitvoerbaar was, noemde Hoffmann nog een alternatief. Een bestaand ontwerp om door middel van buizen vers water in de binnenstad aan te voeren zou dan onmiddellijk aan de Raad moeten worden voorgelegd. Op welk ontwerp Hoffmann doelde en wanneer en door wie het was ontworpen wordt niet duidelijk²²). Het 'Voorstel Hoffmann' en de steun die de wethouder daarvoor binnen het College van B. en W. kreeg, lijken te wijzen op een doorbraak in het denken van het stadsbestuur. In plaats van zich opnieuw tot het Hoogheemraadschap van Schieland te wenden nam het zelf de verantwoordelijkheid voor de waterverversing. Het voorstel roept wel een aantal vragen op. Zo wordt niet duidelijk welk verband Hoffmann nu precies zag tussen water en de algemene gezondheid. Door de aanhangers